

åstadkommas i följd af felande kyrkoböcker, har Eders Kongl. Maj:t uti förberörda proposition nu föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte öfverlätas å Jakobina Fredrika Fischier, med skyldighet för henne att deraf afstå så stor del, som enligt gällande författningar tillkommer kammaradvokatfiskalen.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit har vunnit Riksdagens bifall.

Med undersätlig vördnad.

Stockholm den 9 Juni 1883.

N:o 37.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 Juni 1883.
— — — — Andra Kammaren den 9 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Elisabeth Noréus.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 42.)

Till Konungen.

Enligt hvad i en den 13 sistlidne April till Riksdagen aflåten nådig proposition meddelats, hade Elisabeth Noréus affidit den 30 Mars

1878 i Hedemora utan att efterlemna kända arfvingar. Genom muntligt testamente af den 3 April 1872 hade hon om sin qvarlätenskap förordnat, bland annat, i 2:a punkten: att Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus skulle bekomma hvardera 1,000 kronor. Dessa hade emellertid underlåtit att inom laga tid bevaka testamentet. Sedan kammaradvokatfiskalen efter stämning till rådstufvurätten i Hedemora yrkat, att de medel, som skolat tillfalla nämnda testamentarier, måtte jemte andra delar af qvarlätenskapen efter Elisabeth Noréus, om hvilka nu icke vore fråga, förklaras böra såsom danaarf tillfalla kronan, förpligtade rådstufvurätten genom utslag den 15 Augusti 1881, af Svea Hofrätt fastställt genom dom den 30 Juni 1882, Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus att till Kongl. Maj:t och kronan genast öfverlemna och behörigen redovisa hvad enligt 2:dra punkten i testamentet dem kunde hafva tillfallit. Härefter hade Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus hos Eders Kongl. Maj:t anhållit, att kronans ifrågasvarande fordringsanspråk måtte efterskänkas. I ansökningen hade framhållits, att intet klander mot sjelfva testamentets rigtighet blifvit framställt, utan att sökandena frändömts de dem genom testamentet tillagda förmåner endast på grund af det utaf dem i fråga om testamentets bevakning begångna formfel, hvarjemte företetts intyg, utvisande att sökandena, födda den ena den 2 Maj 1832 och den andra den 23 December 1836, voro obemedlade. I anledning af denna ansökning hade underdåniga utlåtanden afgifvits af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kopparbergs län, efter inhemtande af magistratens i Hedemora yttrande, samt af kammaradvokatfiskalen. Magistraten hade anfört, att utredningsmannen i boet låtit inom laga tid bevaka testamentet i dess helhet, ehuru han dervid allenast företett fullmakt från en af testamentstagarne, och att öfriga testamentstagare så mycket mindre ansett sig behöfva vidtaga ytterligare bevakningsåtgärd, som de utbe-
kommit de testamenterade medlen samt väl kände, att någon arfvinge icke funnes, som kunde klandra testamentet. Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, med hvilken kammaradvokatfiskalen instämt, hade, med afseende å de af sökandena anförda skäl samt med hänsyn till hvad magistraten upplyst, hemställt, att kronans rätt till omförmälda danaarfsmedel måtte eftergifvas, med förbehåll likväl af den advokatfiskalen i Kammarkollegium lagligen tillkommande andel i samma medel, hvarjemte Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, under förmälan, att landtränteriet i Falun förskjutit 16 kronor 30 öre, utgörande den ersättning, som tillkomme borgmästaren i Säter, för det han, såsom af Svea Hofrätt, på grund af jäf för ordinarie ordföranden i Hedemora

rådstufvurätt förordnad särskild ordförande i nämnda rådstufvurätt, handlagt ofvanberörda mål, hemställt, att samma belopp måtte af sökandena ersättas. Med afseende å hvad sålunda förekommit har Eders Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel, 2,000 kronor, måtte öfverlätas på Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus, dock med förbehåll af den kammaradvokatfiskalen lagligen tillkommande rätt till andel i samma medel samt med skyldighet för sökandena att godtgöra ofvanberörda af kronan förskjutna ersättning, 16 kronor 30 öre, till särskild ordförande i Hedemora rådstufvurätt.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har blifvit af Riksdagen bifallen.

Med undersåtlig vörndnad.

Stockholm den 9 Juni 1883.
